

ಭಟ್ಟರು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಕೈಯಾಡಿಸಿ ಕವಡೆಗಳನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಹಾಕಿದರು. ಆಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿ ನಂತರ ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿ - 'ಈ ಹುಡುಗ ಕಾರಂತರ ಮೊಮ್ಮಗ ಹೌದು ಅಂತ ಅಮ್ಮ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾಳೆ' ಅಂತ ಹೇಳಿದರು.

ಆನಂದಣ್ಣ ಸ್ವಲ್ಪ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ, 'ಅಮ್ಮಾ ನಿಮಗೆ ನಾನೂ ಶೆಟ್ಟರೂ ಪಟ್ಟ ಶ್ರಮ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಈಗ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಶುರು ಆಗಿದೆ. ಈ ಹುಡುಗ ಕಾರಂತರ ಎಲ್ಲಾ ಜಾಗ ನನ್ನದು, ನೀವು ಮಾಡಿದ ಆಸ್ತಿ, ತೋಟ ಎಲ್ಲ ನನ್ನದು ಅಂತ ಏನಾದರೂ ಅಧಿಕಾರ ಚಲಾಯಿಸುತ್ತಾನಾ?'

ಭಟ್ಟರು ಕವಡೆ ಆಡಿಸತೊಡಗಿದರು. ಆನಂದಣ್ಣ ಕುಳಿತಲ್ಲೇ ಬೆವರತೊಡಗಿದರು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಅಮ್ಮ 'ಹೌದು' ಅಂದರೆ ಏನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುವುದು ಅಂತ ಆನಂದಣ್ಣನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಭಟ್ಟರು ಕವಡೆ ಕೆಳಗೆ ಹಾಕಿಯೇಬಿಟ್ಟರು. ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡಿ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ 'ಈ ಹುಡುಗ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಜಾಗ ಹಿಂದೆ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ನಿಮಗೆ ಜಾಗದ ಭಯ ಬೇಡ. ಎಲ್ಲ ಜಾಗಕ್ಕೂ ಅದರದರದೇ ಸಮಯ ಇತರದ. ಈ ಜಾಗದ ಮೇಲೆ ಕಾರಂತರ ಕುಟುಂಬದ ಯೋಗ ಮುಗಿದುಹೋಗಿದೆ. ಈಗ ಈ ಜಾಗದ ಯೋಗ ನಿಮಗಿದೆ ಅಂತ ಅಮ್ಮ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾಳೆ' ಅಂದರು.

ಇದು ಆನಂದಣ್ಣನಿಗೆ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಸಕ್ಕರೆ ಹಾಕಿದ ಹಾಗಾಯಿತು. ಕುಳಿತಲ್ಲೇ ಆನಂದಣ್ಣ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹಾರತೊಡಗಿದರು. ಈಗಲೇ ಓಡಿಹೋಗಿ ಶೆಟ್ಟರಿಗೆ ಈ ಸಿಹಿಸುದ್ದಿ ಹೇಳುವ ತವಕ ಆನಂದಣ್ಣನಿಗೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಭಟ್ಟರು ಮತ್ತೆ ದೇವರ ಎದುರು ಕೂತಿದ್ದಾರೆ.

ಸ್ವರ ಸ್ವಲ್ಪ ಗಂಭೀರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಸಂತೋಷ ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಆನಂದಣ್ಣ ಕೇಳಿದರು, 'ಎಲ್ಲಾ ಅಮ್ಮನ ಆಶೀರ್ವಾದ. ಅವರಿಗೆ ಯಾವುದು ಸರಿ, ಯಾವುದು ತಪ್ಪು ಅಂತ ಗೊತ್ತಿದೆ. ನನ್ನದೊಂದು ಕೊನೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆ: ಈ ಹುಡುಗ ಎಷ್ಟು ದಿನ ಸೀತಾಪುರದಲ್ಲಿ ಇರ್ತಾನೆ? ಅವನಿಂದ ಯಾರಿಗೂ ತೊಂದರೆ ಇಲ್ಲ ತಾನೇ?'

ಭಟ್ಟರು ಪುನಃ ಕವಡೆ ಹಿಡಿದು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಧ್ಯಾನಿಸಿದರು... ಕವಡೆ ಕೆಳಗೆ ಹಾಕಿ ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡಿದರು. ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಭಟ್ಟರಿಗೆ ಅವರ ಕವಡೆಗಳನ್ನು ನಂಬಲೇ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಪುನಃ ಕವಡೆಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದರು. ಏನು ಕಂಡಿತೋ, ಭಟ್ಟರು ಎಲ್ಲಾ ಕವಡೆಗಳನ್ನು ಪುನಃ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಲು ಶುರುಮಾಡಿದರು. ಆಮೇಲೆ ಪುನಃ ಕವಡೆಗಳನ್ನು ಕೆಳಹಾಕಿ ಲೆಕ್ಕಮಾಡಿದರು. ಅವರಿಗೆ ಒಂದೇ ಸಂಖ್ಯೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ತರಹ ಭಟ್ಟರು ಯಾವಾಗಲೂ ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಮ್ಮೆ ಕವಡೆ ಹಾಕಿದರೆಂದರೆ ಅವರು ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟೇ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಎರಡು ಬಾರಿ ಕವಡೆ ಹಾಕಿ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಉತ್ತರ ಹೇಳಲು ಹಿಂದೇಟು ಹಾಕುವುದನ್ನು ಆನಂದಣ್ಣ ಹಿಂದೆಂದೂ ನೋಡಿರಲಿಲ್ಲ.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮೌನ ಮುರಿದು ಭಟ್ಟರು ಹೇಳಿದರು. 'ನೋಡಿ, ಈ ಹುಡುಗ ಸುಮಾರು

ಕಳೆದ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಸರ್ಪಸುತ್ತಿಗೆ ಮಧ್ಯ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ತನ್ನೂರಿಗೆ ಬಂದ ಸಂಜಯನಿಗೆ ಊರಿನ ಒಂದೊಂದೇ ಪುಟಗಳು ನಿಧಾನವಾಗಿ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿದವು. ಔಷಧಿಗಾಗಿ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬರುವವರಿಂದ ಹಣವನ್ನು ಪಡೆಯದ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, ಬಂದವರಿಗೆ ಊಟವನ್ನೂ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದುದು ಸೋಜಿಗವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿತು. ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ಮೂಲಕ ತಂದೆಯ ನೆನಪಿನ ಪುಟಗಳು ತೆರೆದುಕೊಂಡವು. ತನ್ನ ತಂದೆಯ ತಂದೆ ಕೃಷ್ಣ ಕಾರಂತರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಬಿಂಬಗಳು ಊರಿನ ಜನರ ಮಾತುಗಳ ಮೂಲಕ ಮನಸ್ಸು ತುಂಬತೊಡಗಿದವು. ಬದುಕನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಊರು ಬಿಟ್ಟ ತಂದೆ, ಹೋಟೆಲ್ ಮಾಡಿದ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಮಗನೊಂದಿಗಿನ ಸಂಬಂಧ ಕಡಿದುಕೊಂಡ ಅಜ್ಜನ ಹಟ ಸರಿಯಾದುದಲ್ಲ ಎನ್ನಿಸಿತು. ಹೀಗೆ ನೆನಪುಗಳ ಓಣಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗತೊಡಗಿದ ಸಂಜಯ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಊರಿಗೆ ಬಂದುದು, ಕೃಷ್ಣ ಕಾರಂತರ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಹಲವರ ನಿರ್ದೇಶಿಸಿತು.

ಇನ್ನೊಂದು ತಿಂಗಳು ನಮ್ಮ ಊರಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಇವನಿಂದ ನಿಮಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಇಡೀ ಊರಿಗೇ ಎಂದೂ ಕಾಣದಂತಹ ಗಂಡಾಂತರ ಬರುತ್ತದೆ, ಇವನನ್ನು ನಮ್ಮ ಊರಿಂದ ಹೊರಗೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ ಅಂತ ಅಮ್ಮ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.'

ಆನಂದಣ್ಣನಿಗೆ ಸಿಡಿಲು ಬಡಿದ ಹಾಗೆ ಆಯಿತು. ಈ ಹುಡುಗ ಆಸ್ತಿ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ ಅಂತ ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿತ್ತು ಆನಂದಣ್ಣ ಹಗುರವಾಗಿ ಕೇಳಿದ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಭಟ್ಟರು ಈ ತರಹ ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಅಂತ ಆನಂದಣ್ಣ ಎಣಿಸಿರಲಿಲ್ಲ.

ಭಟ್ಟರಿಗೆ ಏನು ಕಂಡಿತೋ - ತಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕವಡೆಗಳನ್ನು ಕೆಳಗಿಟ್ಟು ಕಲಶಕ್ಕೆ ಕೈಮುಗಿದು ಒಂದೆರಡು ಬಾರಿ ಮಂತ್ರ ಹೇಳುತ್ತಾ ಕುಂಕುಮ ಹಾಕುತ್ತ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದರು. ಆಮೇಲೆ ಏನೂ ಆಗದ ತರಹ ಆನಂದಣ್ಣನನ್ನು ನೋಡಿ 'ಆನಂದಣ್ಣ, ಬನ್ನಿ, ಊಟದ ಹೊತ್ತಾಯ್ತು... ಊಟ ಮಾಡೋಣ' ಅಂದರು.

ಆನಂದಣ್ಣ ಇನ್ನೂ ಶಾಕ್‌ನಿಂದ ಹೊರಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಭಟ್ಟರಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದು, 'ಭಟ್ಟರೇ, ನೀವು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ನಾನು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಊಟ ಮಾಡ್ತೇನೆ. ಬೇಸರ ಮಾಡ್ತೇಡಿ. ಹೆಂಡತಿ ಒಬ್ಬಳೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿ' ಅಂದರು.

ಭಟ್ಟರು ಆನಂದಣ್ಣನಿಗೆ ಪ್ರತಿ ಕೈಮುಗಿದು, 'ಬರುವ ಸಲ ಬಂದಾಗ ನಮ್ಮಲ್ಲೇ ಊಟ' ಎನ್ನುತ್ತಾ ಆನಂದಣ್ಣನನ್ನು ಬಿಳ್ಳೊಟ್ಟರು.

ಆನಂದಣ್ಣನಿಗೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೋ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ನೇರವಾಗಿ ಶೆಟ್ಟರ ಮನೆಗೆ ಹೋದರು.

ಆನಂದಣ್ಣನ ಮುಖ ನೋಡಿದ ಶೆಟ್ಟರಿಗೆ ಏನೋ ಗಂಡಾಂತರ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಕಂಡಿತು.

'ಆನಂದಣ್ಣ, ಭಟ್ಟರು ಏನು ಹೇಳಿದ್ದು? ಈ ಹುಡುಗ ನಮ್ಮ ಆಸ್ತಿ ಕೇಳಾನೆಯೇ?' ಅಂದರು.

ಅದಕ್ಕೆ ಆನಂದಣ್ಣ 'ಇಲ್ಲ ಶೆಟ್ಟರೇ, ಹುಡುಗನಿಗೆ ನಮ್ಮ ಆಸ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಯೋಗ ಇಲ್ಲವಂತೆ.

ಅವನು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ' ಎಂದರು.

'ಮತ್ತಾಕೆ ನಿಮ್ಮ ಮುಖ ಸುಟ್ಟು ಬದನೆಕಾಯಿಯ ಹಾಗೆ ಆಗಿದೆ ಆನಂದಣ್ಣ?' ಶೆಟ್ಟರ ತಾಳ್ಮೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೆಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಆನಂದಣ್ಣ 'ಶೆಟ್ಟರೇ, ಈ ಹುಡುಗ ಇನ್ನೊಂದು ತಿಂಗಳು ನಮ್ಮೂರಿನಲ್ಲಿ ಇರ್ತಾನಂತೆ. ಇವನಿಂದ ನಮಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಇಡೀ ಊರಿಗೇ ಗಂಡಾಂತರ ಇದೆಯಂತೆ' ಅಂದರು.

ಶೆಟ್ಟರಿಗೆ ಇದು ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ವಿಷಯವಾಗಿ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. 'ಆನಂದಣ್ಣ, ಈ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ತಲೆಬಿಸಿ ಮಾಡಬೇಡಿ. ಹೆಚ್ಚು ತೊಂದರೆಯಾದರೆ ಇವನನ್ನು ಊರಿಂದ ಹಿಂದೆ ಕಳುಹಿಸಿದರೆ ಆಯ್ತು. ಸಮಸ್ಯೆ ಬಂದಾಗ ಎದುರಿಸುವೆ' ಅಂದರು.

ಆನಂದಣ್ಣನಿಗೆ ಇದು ಇಷ್ಟು ಸಣ್ಣ ವಿಷಯವಾಗಿ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. 'ಶೆಟ್ಟರೇ, ನಮ್ಮ ಭಟ್ಟ ನಾಲಿಗೆಯಲ್ಲಿ ದೇವ ಇರ್ತಾನೆ. ಅವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಅನುಭವ ನನಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಅಷ್ಟು ಸಣ್ಣದಾಗಿ ಎಣಿಸಬೇಡಿ' ಅಂದರು.

'ಹಾಗಾದರೆ ಏನು ಮಾಡುವುದು ಹೇಳಿ ಆನಂದಣ್ಣ? ನಾವು ಈ ಹುಡುಗನನ್ನು ಈಗಲೇ ಊರಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹಾಕಲು ನೋಡಿದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾರಂತರ ಆಸ್ತಿ ಒಳಗೆ ಹಾಕಲು ಮಾಡ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅನ್ನುವುದಿಲ್ಲವೇ?' ಶೆಟ್ಟರು ಆನಂದಣ್ಣನ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ ಕೇಳಿದರು.

ಆನಂದಣ್ಣ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ 'ಈ ಹುಡುಗ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗ್ತಾನೆ, ಏನು ಮಾಡ್ತಾನೆ ಎಂಬುವುದನ್ನು ನಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟಿರಬೇಕು, ಏನಾದರೂ ಎಡವಟ್ಟಾದರೆ ನಾವು ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ಹತ್ತ ಹೋಗಿ ಇವನ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡ್ತೇಕೆ' ಅಂದರು.

ಶೆಟ್ಟರಿಗೆ ಇದು ಸರಿ ಕಂಡಿತು. ಆನಂದಣ್ಣನ ಮಾತಿಗೆ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದರು.

ಮೂರು ಸಂಜಯ್ ಸೀತಾಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಒಂದು ವಾರವೇ ಆಗಿತ್ತು. ಸರ್ಪಸುತ್ತಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಿತ್ತು. ಸಂಜಯನಿಗಂತೂ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ನಂಬಿಕೆ ಹುಟ್ಟಿತ್ತು. ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ಹತ್ತಿರ